

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นนักเรียนที่มีความผิดปกติของกระบวนการทางจิตวิทยาตั้งแต่อย่างหนึ่งขึ้นไป ส่งผลให้นักเรียนมีปัญหาในการเข้าใจถ้อยคำ การพูด การอ่าน การเขียน การให้เหตุผล ตลอดจนการคำนวณ ความผิดปกตินี้เกี่ยวข้องกับภาวะบกพร่องทางระบบประสาทในตัวผู้เรียนนั้น จะติดตัวไปตลอดชีวิต (สมทรัพย์ สุขอนันต์. ม.ป.ป. : 1, อ่างใน วิไลพร สายจันทร์ยูธ. 2549 : 7) นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ยังรวมไปถึงเด็กที่ได้รับบาดเจ็บทางสมอง ทั้งที่นักเรียนกลุ่มนี้มีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติ หรืออาจสูงกว่าเกณฑ์ปกติ แต่ไม่สามารถเรียนรู้ได้เหมือนกับเด็กคนอื่น ๆ ความบกพร่องนี้มีผลกระทบโดยตรงต่อการเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวนี้เกิดขึ้นมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกายและการเคลื่อนไหว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ และสภาพแวดล้อมตัวเด็ก

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จะมีลักษณะดังนี้ คืออ่านเขียนไม่ได้ อ่านเขียนช้า ตะกุกตะกัก อ่านเขียนคำไม่ถูกต้อง ข้ามคำ เพิ่มคำ ใช้อำอื่นแทน หรือ อ่าน เขียนกลับหลัง ไม่เข้าใจสิ่งที่ฟัง พูด อ่าน เขียน ทำให้ขาดความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่อง ซึ่งเป็นสาเหตุให้ประสบกับปัญหายุ่งยากในการเรียน หรืออาจเรียนช้ากว่าเพื่อนวัยเดียวกัน เนื่องจากขาดความสามารถใน การฟัง คือไม่สามารถจับใจความสำคัญของข้อความที่ฟังได้ การพูด คือไม่สามารถสื่อเจตนาตนเองได้ชัดเจน การอ่านและการเขียนคืออ่านและเขียนไม่ได้ (เพ็ญวิไล ฤทธาคนานนท์. 2536 : 90) ด้วยเหตุนี้ การฟัง พูด อ่าน เขียน จึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของผู้เรียนที่มีปัญหาภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เนื่องจากมีงานวิจัยจำนวนมากระบุว่ากว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน มีลักษณะของความลำบากในการฟัง พูด อ่าน เขียน คือฟัง พูด อ่าน เขียนคำไม่ถูกต้อง ฟัง พูด อ่าน เขียนไม่ออก สลับคำ และเรียนรู้

ซ้ำ ๆ เกิดจากนักเรียนมีปัญหาในการจำตัวอักษรไม่ได้ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อน และที่สำคัญคือเด็กไม่สามารถแยกเสียงสระออกจากคำที่ฟัง พูด อ่าน เขียนได้ (ผดุง อารยะวิญญู ม.ป.ป. : 69, อ้างใน วรรณญา เอี่ยมสำอาง. 2551 : 2)

ภาวะบกพร่องด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการตีความ การเข้าใจความหมายของคำหรือภาษา การออกเสียงคำศัพท์ ซึ่งความบกพร่องนี้เกิดขึ้นจากความผิดปกติทางระบบชีววิทยา โดยเฉพาะอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงหรือระบบประสาท การรับรู้ต่าง ๆ เช่น การรับรู้ทางสายตา การรับรู้ทางการได้ยิน ระบบความจำ และทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นจึงสามารถแก้ไขความบกพร่องด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ได้โดยการจัดโปรแกรมการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาจึงจะทำให้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ดีขึ้น นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ส่วนหนึ่งจะมีปัญหาในการจำ ทั้งการจำในสิ่งที่ได้ยินและจำจากสิ่งที่มองเห็น สิ่งของที่เรียนเร็วมีช่วงความสนใจสั้น ซึ่งการที่นักเรียนจะฟัง พูด อ่าน เขียนหนังสือ ได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับทักษะ 3 ทักษะ คือ การจำคำ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์และความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ฟัง พูด อ่าน เขียน (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 122-123) ในด้านการรับรู้คำ ถ้านักเรียนไม่รับรู้คำหรือจำคำ จำสระ จำพยัญชนะที่เคยพบมาแล้วไม่ได้ จะมีปัญหาในการฟัง พูด อ่าน เขียนมาก การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงจะช่วยแก้ปัญหาในการอ่านได้มากขึ้น (อุทัย ภิรมย์รัตน์. 2535 : 25)

การใช้สื่อการสอนช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวกรวดเร็วง่ายขึ้น และจำได้นาน นอกจากนี้สื่อการสอนยังช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอน ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจต่อบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะในการสอนภาษาไทย (อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2542 : 213) การนำเพลงมาเป็นสื่อการสอนใช้สอดแทรกในกิจกรรม ทำให้บรรลุจุดประสงค์การสอนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากท่วงทำนองของเพลงเป็นสื่อที่ช่วยให้สามารถจดจำเนื้อร้องของเพลงได้ง่าย จะเห็นว่าบางคนอ่านและเขียนหนังสือไม่ออก แต่สามารถจำเนื้อเพลงต่าง ๆ ได้อย่างมากมายและแม่นยำในเวลาอันรวดเร็ว (ชวิษ วันชูชาติ. 2542 : 164) บทเพลงที่ใช้ในการประกอบการสอนทำให้เกิดประโยชน์ต่อการสอนของครูมาก เพราะ โดยธรรมชาติของเด็ก ๆ มักจะชอบเสียงเพลง เนื่องจากทำให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียด และทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ครูสามารถนำเพลงมาใช้ในกิจกรรม

การเรียนการสอนได้หลายโอกาส เช่น ให้นำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเป็นการจูงใจให้นักเรียนสนใจ บทเรียนที่ครูกำลังจะสอน หรือใช้บทเพลงในการดำเนินการสอนโดยให้นักเรียนร้องเพลงแล้ว แสดงท่าทางประกอบ และการใช้บทเพลงมาสรุปบทเรียน เป็นการทบทวนจดจำเรื่องราว เนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น (สุจริต เพ็ชรชอบ. 2531 : 192)

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า คนตรีมีผลต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาสมอง การพัฒนาอารมณ์ การพัฒนาระบบความคิด การสร้างสรรค์พลังสมาธิ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ (วิญญู ทรัพย์ประภา. 2543, อ้างใน ประกอบกุล กลุ่มอารมณ์. 2548 : 2) และกิจกรรมดนตรียังมีส่วนช่วยเสริมสร้างพัฒนาทักษะพื้นฐานต่าง ๆ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากการศึกษาวิจัยของ เคลาสแบง (Claus Bang. : 1987, อ้างใน ประกอบกุล กลุ่มอารมณ์. 2548 : 2) ในการใช้กิจกรรมดนตรี กับเด็กที่มีความพิการทางหู และเด็กที่มีความพิการซ้ำซ้อน อายุระหว่าง 2-7 ปี พบว่า กิจกรรมดนตรีเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา สติปัญญา อารมณ์ สังคม และร่างกาย ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นและสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่ายและรวดเร็ว ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนต้องจัดให้นักเรียนเกิดประสบการณ์โดยการฟัง พูด อ่าน เขียน และให้คำแนะนำการฟัง พูด อ่าน เขียน แก่ผู้เรียน จึงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดผลสำเร็จในการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการสอน ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จำเป็นต้องใช้เทคนิค วิธีการสอน และสื่อการสอนที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่และได้รับประโยชน์จากการฟัง พูด อ่าน เขียน อย่างแท้จริง นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและส่งผลให้มีปัญหาทางพฤติกรรม หากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหานั้นอาจส่งผลไปยังผู้ที่อยู่ใกล้ชิดด้วย จากประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้พบว่า กิจกรรมใดที่นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมหรือไม่พอใจที่จะทำ นักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความตั้งใจ เนื่องจากภาษาเป็นพื้นฐานที่ช่วยให้คนเราสามารถติดต่อสื่อสาร แก้ปัญหาผสมผสาน วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ได้ หากมีความบกพร่องทางภาษาจะทำให้เกิดผลเสียอย่างรุนแรงต่อความสามารถของบุคคลต่อการ

เรียนรู้ การดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความเชื่อมั่นในตนเอง (คันสนีย์ ฉัตรคุปป์ 2543 : 77-78)

โรงเรียนหนองแสงวิทยาเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผลการคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ประจำปีการศึกษา 2557 พบว่า มีนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 9 คน จำแนกตามระดับชั้น ได้ดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน ประกอบกับผู้วิจัยเป็นครูพี่เลี้ยงเด็กพิการและเป็นผู้รับผิดชอบโครงการโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนแกนนำการจัดการเรียนร่วม มีหน้าที่สอนเสริมวิชาภาษาไทยให้กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า ในขณะที่สอนนักเรียนอ่านได้แล้วลืมนเร็ว อ่านสิ่งที่เคยอ่านมาแล้วไม่ได้ อ่านได้เฉพาะสระเดี่ยวบางตัว อ่านสระประสมไม่ได้ โดยเฉพาะสระที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น สระเอีย และ สระเอือ เด็กจะเกิดความสับสนเกิดขึ้นระหว่างสระประสม 2 ตัวนี้ จึงก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่อยากมาเรียน จากการศึกษาแนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ พบว่า การเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของสมองได้ดี คือ การเรียนรู้ที่มีความสุข เช่น การเรียนจากเพลง เพราะเพลงเป็นสื่อภาษาที่เข้าถึงจิตใจคนได้ทุกระดับ โดยเฉพาะเด็กทุกคนชอบเพลง จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้ความสำคัญและประโยชน์ของเพลงมาปรับใช้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบ ผลของการศึกษาจะเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้อีกแนวทางหนึ่ง

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องคำที่มีสระ ประสมที่ไม่มีตัวสะกดโดยใช้เพลง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดโดยใช้เพลง ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด โดยใช้เพลง ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดโดยใช้เพลง ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดโดยใช้เพลง

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กำลังศึกษาในช่วง ชั้นที่ 2 โรงเรียนหนองแสงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 จำนวน 6 คน ประกอบด้วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดโดยใช้เพลง

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียน

3. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

3.1 เนื้อหาที่ใช้เป็นหน่วยทดลอง

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเพลงสระประสม 2 ตัว คือ สระ -ี ย และ สระ -ือ ที่ไม่มีตัวสะกด เนื่องจากสระทั้งสองสระนี้มีรูปสระที่คล้ายกันทำให้ตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเกิดความสับสนและความยุ่งยากในการฟัง พูด อ่าน เขียนคำ

3.2 สระและตัวชี้วัดที่เป็นจุดประสงค์หลักในการทดลอง เป็นสระตัวชี้วัดในกลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย

สระที่ 1 เรื่องการอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตามสระตัวชี้วัดและสระการเขียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตัวชี้วัดที่ 1 คือ การอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ

สระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ตัวชี้วัดที่ 2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ

สระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดที่ 1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม

ตัวชี้วัดที่ 2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง

สระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัดที่ 1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

4. ขอบเขตทางด้านเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง หมายถึง การสอนฟัง พูด อ่าน เขียนคำประสม สระ - ี ย สระ - ี อ ไม่มีตัวสะกด โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลและเพลงประกอบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ได้รับการฝึกทักษะทางการฟัง พูด อ่าน เขียน ผ่านเพลงที่มีเนื้อหาเป็นคำที่ต้องการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีการใช้เพลงจำนวน 8 เพลง ซึ่งเป็นเพลงแปลงที่ผู้วิจัยได้แต่งขึ้นเกี่ยวกับคำประสม สระ - ี ย สระ - ี อ ไม่มีตัวสะกด ทำนองและจังหวะเป็นที่รู้จัก และเหมาะสมสำหรับเด็กวัยระดับประถมศึกษา สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ฝึก ฟัง พูด อ่าน เขียนคำประสม สระ - ี ย สระ - ี อ ไม่มีตัวสะกด ทำให้เกิดความไพเราะและสร้างความเพลิดเพลินแก่ผู้เรียน

2. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดโดยใช้เพลง หมายถึง การสอนและการฝึกโดยผ่านกระบวนการ 3 ขั้นตอน 5 กิจกรรม เป็นแผนการสอนที่มีเพลงสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่จัดทำขึ้นเป็นรายชั่วโมง ประกอบด้วยเนื้อหาหรือทักษะที่สอนนักเรียน จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ รวมทั้งการวัดผลและการประเมินผล ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นจุดประกายความสนใจ โดยเป็นกิจกรรมที่สร้างความรู้สึกอยากรู้ อยากเห็น ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของสิ่งที่จะเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

2.1 ชั้นฝึกร้องเพลง เพื่อให้ นักเรียนสามารถจำเนื้อเพลงและร้องเพลงได้

2.2 ชั้นการใช้เพลงประกอบเพื่อฝึกจำรูปสระ โดยใช้เนื้อเพลงที่มีเนื้อหาบอก ส่วนประกอบของสระ

2.3 ชั้นการใช้เพลงประกอบเพื่อฝึกการฟัง พูด อ่าน เขียนเป็นคำ โดยการร้องเพลง วรรคที่ออกเสียงนำคำในเนื้อเพลงมาทำเป็นบัตรคำ และให้นักเรียนฝึกฟัง พูด อ่าน เขียน

ขั้นที่ 3 ชั้นสรุป

3.1 การใช้เพลงประกอบเพื่อฝึกการฟัง พูด อ่าน เขียน สะกดคำแจกลูกโดยใช้ นักเรียนร้องเพลงวรรคที่มีการสะกดคำ และนำคำในเนื้อเพลงที่แยกส่วนประกอบของคำ โดยใช้ตารางแยกส่วนประกอบคำ และฝึกฟัง พูด อ่าน เขียนสะกดคำแจกลูกโดยใช้บัตรคำ

3. นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และคำประสมสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดได้ แต่ออกเสียงสระประสมและคำที่มีสระประสมไม่ได้ ไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนหนองแสงวิทยา สามารถฟัง พูด อ่าน เขียน และออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง แต่มีปัญหาในการฟัง พูด อ่าน เขียน คำที่มีสระประสม คือ สระ - ี อ ย และ สระ - ือ

4. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เพลง หมายถึง คุณภาพของเพลงที่ใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการฟัง พูด อ่าน เขียนคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละของการทดสอบในการฟัง พูด อ่าน เขียน เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด โดยใช้เพลง ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบระหว่างเรียนไม่น้อยกว่า 80 เน้นปฏิบัติ

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ในการฟัง พูด อ่าน เขียนคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เพลง ไม่น้อยกว่า 80

5. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการเปรียบเทียบจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด หมายถึง ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนเป็นคำ และสะกดคำแจกลูกคำที่ประสม สระ -ี ย และ สระ -ือ อ ไม่มีตัวสะกด ซึ่งวัด โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ

การฟัง วัดโดย ครูอ่านคำและสะกดคำแจกลูกให้นักเรียนฟังและบอกว่าคำนั้น เป็น สระอะไร สะกดคำแจกลูกได้อย่างไร แล้วก็ถามนักเรียน กลับว่า คำที่อ่านนั้นเป็นสระอะไร และสะกดคำแจกลูกได้อย่างไร

การพูด วัดโดย ให้นักเรียนพูดและสะกดคำแจกลูกตามคำที่ครูพาอ่าน

การอ่าน วัดโดย อ่านและสะกดคำแจกลูกคำในบัตรคำที่ครูกำหนดให้

การเขียน วัดโดย ประสมบัตรสระกับบัตรพยัญชนะและสะกดคำแจกลูกตามคำที่ครู กำหนดให้

7. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ระดับความรู้สึกนึกคิดเชิงบวกหรือเชิงลบ โดยเฉลี่ยของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด โดยใช้เพลง ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จำแนก 3 ระดับ คือ มาก ปาน กลาง และน้อย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้เพลงประกอบ ที่มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
2. ครูได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง การฟัง พูด อ่าน เขียน คำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้เพลงประกอบ ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นข้อเสนอแนะทางการศึกษาเพื่อช่วยในการพัฒนาและศึกษาค้นคว้าวิจัยในการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ ของครูผู้สอนเด็กที่มี

ความบกพร่องทางการเรียนรู้และผู้เกี่ยวข้อง ทั้งยังสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำที่มีสระประสมที่ไม่มีตัวสะกด ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ได้ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY